

Ottlik Géza: Iskola a határon

Az alábbiakban lehetséges megoldásokat látsz a regény idézeteivel kapcsolatos feladatra.

1.

„Jóformán minden szavam hamis és pontatlan lesz, alighogy kimondom.”

Ez az idézet megragadja a regény egyik alapesszenciáját, vagyis azt, hogy a lényeg, az igazság kimondhatatlan. A szavak csak torzítanak rajta. Ezt én is így gondolom. Szerintem is, a valódi, mély dolgokat nem lehet szavakba foglalni, mert akkor elveszítik a valódi mivoltukat.

2.

„A világ nem ért másból, mint a hangos, elnagyolt, durva jelekből. A látszatokból. Mindabból, aminek határozott formája van. Nagyot kell kiáltani, másképp oda sem figyelnek. Két szóból többet értenek, mint húszból; viszont százszor kell ugyanazt elmondani. Vagy jobb egy erélyes rúgás. Máskor megteszi egy kurta tréfa. Egyszerre csak egy dolgot lehet kifejezni, s mindent túlozni kell, ferdíteni, megjátszani: elnyomorítani a teljes igazságot és az ember ép, egész lelkét: a valóságot. Van, aki a szerénységből ért, van, aki a szemtelenségből.”

Ez az idézet egyrészt utal a katonaiskolában lévő törvényekre, másrészt a mai világra is igaz. Sokan csak a durvább jelzésekből értenek, de azért van, aki a szerénységből is –mint ahogy az idézet is jelzi.

3.

„Annál jobban közeledünk egymáshoz, minél beljebb haladunk önmagunkban.”

Vagyis önismeret nélkül nem lehet valódi kapcsolatot kialakítani másokkal. Ez a regényben is bebizonyosodik, és valószínű, hogy a valóságban is így van.